

Διὸς μεταφροφωθέντος εἰς ψυσῆν βροχὴν τὸν Περσέα. Οὐτὲ δὲ μαθὼν δ' Ἀκρίσιος ἔθηκε τὴν Δανάην τὸ βρέφος ἐπὶ πλοιαρίου καὶ ἐξέθηκεν εἰς τὴν Θάλασσαν. Τὰ κύματα ἔφερον τὸ πλαιότερον εἰς τὴν νῆσον Σέριφον. Οἱ βασιλεὺς τῆς Σέριφου Πολυδέκτης ὑπεδέχθη τοὺς ἐν τῷ πλοιαρίῳ καὶ παρέσχεν εἰς τὴν Δανάην πᾶσαν περιποίησιν.

"Οταν δὲ Περσεὺς ἡλικιώθη, δὲ Πολυδέκτης, δοτις ἐφοβεῖτο αὐτὸν, θέλων νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ, συγενούλευσεν αὐτὸν νὰ ἀπέλθῃ, ὅπως τῷ φέρῃ τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδόστης, ἐλπίζων ὅτι δὲ Περσεὺς δὲν θὰ ἐπέστρεψεν.

"Ο Περσεὺς πρὶν ἡ ἀπέλθῃ εἰς τὴν χώραν τῶν Γοργόνων καὶ ἀποκόψῃ τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδόστης, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἔλαβε παρὰ μὲν τοῦ Ἐρμοῦ τὰ πτερωτὰ πέδιλά του, τ. ἔ. πλοιον ταχύπλουν, παρὰ δὲ τοῦ Πλούτωνος περικεφαλαίαν, διὰ τῆς δοπίας καθίστατο ἀδρατος, τ. ἔ. ἐφύλαξε μυστικὴν τὴν ἐπιχείρησιν, παρὰ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τὴν ἀσπίδα, τ. ἔ. τὴν φρόνησιν. Οὕτως ὁ χυρωμένος δὲ Περσεὺς κατώρθωσε γ' ἀποκόψῃ τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδόστης, ἐκ τοῦ αἵματος τῆς δοπίας ἐξῆλθεν ἵππος πτερωτὸς, δὲ γνωστὸς Πήγασος. Ἐπὶ τοῦ Πηγάσου ἀναβὰς δὲ Περσεὺς καὶ ἔχων τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδόστης κατώρθωσε μεγάλα καὶ τεράστια πρόστον ἀπελθωσε τὸν Ἀτλαντα εἰς τὸ ὄρος, τὸ δοπίον ἔκτοτε φέρει τὸ ὄνομά του" δεύτερον ἐφίνευσε τὸ τρομερὸν κῆπος, τὸ δοπίον ἥθελε νὰ καταφάγῃ τὴν Ἀνδρομέδαν τρίτον ἀπελθωσεν δλους τοὺς ἔχθροὺς τοῦ πατρὸς τῆς Ἀνδρομέδας, τὴν δοπίαν ἔλαβεν εἰς γυναικαὶ καὶ τελευταῖον ἀπελθωσε τὸν Προίτον τὸν ἀδελφὸν τοῦ πάππου του καὶ τὸν βασιλέα τῆς Σέριφου Πολυδέκτην ὑδριστικῶς προσφερόμενον εἰς τὴν μητέρα του.

"Άλλ' ὅμως δὲ Περσεὺς ἀκούσιως ἐξεπλήρωσε τὴν προφητείαν τοῦ μαντείου. Ἐν Θεσσαλίᾳ δῆπου κατέφυγεν δὲ πάππος του Ἀκρίσιος, ἐτελοῦντο ἀγῶνες ἐπιτάφιοι εἰς μνήμην τοῦ βασιλέως τῆς Λαρίσσης. Οἱ δίσκος, δὲν ἔρριψεν δὲ Περσεὺς, ἔκτύπησε τὸν Ἀκρίσιον εἰς τὸν πόδα, καὶ τὸν ἐφόνευσεν.

"Ο Περσεὺς παρίσταται ἐπὶ τοῦ Πηγάσου κρατῶν διὰ τῆς δεξιᾶς τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδόστης. Τὴν εἰκόνα αὐτοῦ θὰ δημοσιεύσωμεν ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Ιουλίου.

ΤΑ ΡΟΔΟΧΡΟΑ ΔΙΟΠΤΡΑ

«Μητέρα, μητέρα, κύτταξε τὶ μὲ ἔδωκεν δὲ θεῖος,» εἶπε

ποτε μικρόν τι παιδίον πρὸς τὴν μητέρα του.

«Τί εἶναι τέκνον μου; γεννήσεις δὲ μητέρη.

«Ἐντα ζευγάρι κόκκινη γυναικά, ποῦ καρκουνὸς ὅλα τὰ πράγματα κόκκινα σὸν τρεπτάφυλλα, τὰ σπήκαια, τὸν οὐρανὸν, τὰ δένδρα. τὰ φυτά, τὰ φορέματά μας καὶ τὰ μάτια σου ἀκόμη ποῦ εἶναι γαλαγά φαίνονται κόκκινα. τί φράσα;

«Μάλιστα τέκνον μου, εἶναι φράσα, ἀλλὰ ἔλα γὰρ σοῦ δεῖξω καὶ πῶς γὰρ φεληθῆς ἀπὸ τὰ γυαλιά αὐτὰ καὶ νὰ εὑχαριστήσαι, θταν τὰ μεταχειρίζησαι γάρ ἐνθυμῆσαι παντοτε, θτι ὅλα τὰ γυαλιά ὑμοίαζουν μὲ τὰς διαθέσεις σου, θτι ὅταν ἔχεις καλὴν διάθεσιν ὅλοι εἰς ἔνθρωποι καὶ ὅλα τὰ πράγματα θὰ σου φαίνωνται καλά, καὶ ὅταν ἔχεις κακὴν διάθεσιν, ὅλα θὰ σου φαίνωνται κακά καὶ μαύρα, καθὼς θταν φορέσῃς μαύρα γυαλιά θὰ σου φαίνωνται μαύρα. προσπάθει λοιπὸν νὰ ησαι πάντοτε εἰς καλὴν διάθεσιν, διὰ γὰρ ησαι εὐχαριστημένος καὶ γὰρ εὐχαριστήσῃς καὶ τοὺς ἄλλους.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Βρατόν εἰμι καὶ ἔδρωτον μετρίως ἀγαπᾶμαι,

Τέκνον σερρὸν ἐκ μητρὸς μητρὸς ἐγώ γεννῶμαι, Αὔτην πλὴν τὴν μητρὸν μου ἔαν τυχὸν ἐγγίσω

· "Η μὲ συγγενὴ τίνα αὐτῆς συγχοινώσω Φθείρομαι φεῦ! κατὰ μικρὸν καὶ τὴν μορφὴν μου χάνω

Κ' εἰς τὸ ἔχεις οὐδέποτε αὐτὴν ἀγαλαμβάνω. Τὸ πρῶτον τῶν στοιχίων μου ἀν φαιρέσσης δλως

Γεννᾶται μοι ἔχθρος σκληρός καὶ μὲ νικᾷ εὐκόλως. Αλλὰ καὶ τοῦ ἔχθροῦ αὐτοῦ τὸ κράνος ἀν σηκώσῃς

· Ασήμαντόν τι μέριον κατήγεταις τῆς γλώσσης.

Γ. Δ.

Λόσις τοῦ ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Ἀπριλίου
Αἰρίγματος.

ΚΑΡΠΑΘΟΣ, ΑΡΠΑ, ΠΑΘΟΣ, ΘΩΣ, ΘΩΣ.

Τὸ ἔλυσαν ἐξ Ἀθηνῶν μὲν οἱ Λ. Γ. Πλαπούτας, Π. Τζόδιος, Βλέπην Σ. Σκουμπουρδή καὶ Θεοδώρα Σ. Μαγκάκη. Επατρόν Αγγελικὴ Σισσύφου, Ηλίας Π. Καλαμαριδάρτης, Ι. Ν. Χαϊδόπουλος, καὶ Π. Ι. Μαλεβίτης. Εκ Κ(πόλεως) ή Μαρία Δραγάτη. Εκ Σάμου δὲ Αλεξ. Σφοίνης. Εξ Αμφίσσης δὲ Κ. Βυθούλκας καὶ ἐκ Θήρας δὲ Αγ. Βαΐλας.

Λόσις τοῦ ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ Μαΐου
Αἰρίγματος.

ΧΡΗΜΑΤΑ, ΧΡΗ, ΜΑ, ΤΑ.

Τὸ ἔλυσαν ἐξ Ἀθηνῶν οἱ Μ. Σκαλιστήρης, Ι. Παπαζῆς, Ι. Α. Γρηγοριάδης. Επατρόν οἱ Γ. Σκλαβούνος, Ανδ. Θ. Ιοαννιδης, καὶ Θ. Πετραλιάς. Εκ Κερκύρας Ελένη Λύτσικα. Εκ Σύρου δὲ Θ. Μ. Μαρκίδης, καὶ Ι'. Αμαριδάκης. Εξ Ήλάκου δὲ Τερψιχόρη Κ. Δρακούλη. Εκ Θήρας δὲ Ν. Β. Σαλίβερος. Εκ Κεφαλλονίας δὲ Σπ. Ι. Μελιδίνης. Εκ Κύπρου δὲ Νήσων Θωμαπούλος, καὶ ἐξ Αλεξανδρείας δὲ Στέφανος Σκυλίτσης.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1) Ποία εἶναι ἡ πρώτη προσευχὴ ἡ ἀναφερομένη ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γραφῇ;

2) Ποία εἶναι ἡ ἐκτενεστάτη προσευχὴ ἐν τῇ Γραφῇ.

3) Τίνος ὄντος μετεβλήθη διέτι ἔσχειν ἐπιρροήν παρὰ τῷ Θεῷ ἐν προσευχῇ;